

VIII. Streszczenie

Temat:

Stażność w ulotności

Nic nie może powstać z tego, czego nie ma, a to, co jest, nie może przestać być
Parmenides z Elei

Akademia Sztuk Pięknych
Wydział Grafiki
Warszawa
Doktorat: Danuta Karsten
Promotor: prof. Piotr Smolnicki

Przedmiotem moich badań jest analiza dotychczas przeze mnie zrealizowanych projektów w latach 1990–2020 pod kątem zjawiska stałości w ulotności. Uchwycenie efemeryczności miejsc przez krótkie jej materializowanie, pozostających w relacji ze wspomnieniami miejsc, w jakich powstały, oraz reakcjami własnymi i publiczności na ich oddziaływanie.

Aby naświetlić, w jaki sposób pracuję i co mnie ukształtowało, opisałam w **drugim rozdziale** szczegółowo kolejne etapy mojego życia. Począwszy od wczesnego dzieciństwa, poprzez drogę edukacji szkolnej i edukacji artystycznej w Polsce i później w Niemczech. W tym rozdziale przytaczając najważniejsze przykłady mojej twórczości bazującej na zapisie historii miejsca, naświetlam, w jaki sposób zbliżam się do tematu, który odzwierciedla dane miejsce.

W rozdziale **trzecim** uzasadniam wybór obiektu do realizacji doktoratu. Tym obiektem są Wolskie Rotundy, będące częścią starej gazowni w Warszawie na Woli, z roku 1888. Następnie przedstawiam ten obiekt w aspekcie jego historii i byłej przemysłowej funkcji. Opisuję moje pierwsze refleksje po obejrzeniu Rotundy w styczniu 2020 roku. Dokonuję analizy architektury drogą porównań architektonicznych oraz w aspekcie działania światła, gabarytu i pierwotnej konstrukcji obecnie zdemontowanych zbiorników na gaz. W szerszym zakresie zajmuję się podstawowym znaczeniem eksplorowanych w pracy pojęć: stałości i ulotności. Następnie opisuję koncepcję oraz plan realizacji instalacji. Zamykając trzeci rozdział systematyzuję główne środki artystyczne, narzędzia mojego warsztatu, którymi posłużyłam się w realizacji instalacji w Rotundzie. Są to: linia, światło, woda, powietrze, folia/tworzywa sztuczne.

Rozdział **czwarty** podejmuje wątek próby opisu prac innych artystów w kontekście kształtowania mojej drogi artystycznej i realizacji instalacji w Rotundzie. Na przykładzie wybranych prac CHRISTO, JEANNE-CLAUDE i MISCHY KUBALLA naświetliłam podobieństwa i różnice w ich i moich działaniach przestrzennych. Piszę tutaj również o ważności postrzegania swojej twórczości w kontekście innych artystów oraz o konieczności wymiany i komunikacji między artystami.

Tematyką **piątego** rozdziału jest opis przygotowań i realizacji instalacji, czyli części artystycznej mojego doktoratu. W formie dziennika z datami i krótkimi uwagami opisuję dzień po dniu. Piszę o problemach związanych z przygotowaniem tej gigantycznej instalacji – o wysokości

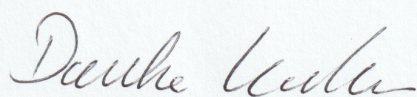
52 m i przekroju 52 m – w czasie pandemii, czyli na odległość. Jest to forma bardzo osobista, emocjonalna. W ten sposób opisuję dzień po dniu proces powstawania tej pracy. Ze wszystkimi technicznymi problemami, ale i cudownymi momentami, które przeżyłam w grupie moich bliskich, pomocników, wolontariuszy i alpinistów w Rotundzie. Włącznie z szokującą wiadomością o dewastacji mojej pracy 27 lipca 2000 roku, zaledwie trzy dni po zakończeniu jej montażu. W konsekwencji tego zdarzenia doszedł też opis jej rekonstrukcji.

W **szóstym**, ostatnim rozdziale zajmuję się opisem oddziaływania pracy. Odbiorem pracy przeze mnie i przez publiczność. Rozdział ten zawiera również posumowanie i potwierdzenie tezy.

Uwaga dodatkowa:

Moja praca doktorska powstała w niecodziennym gabarycie, w niecodziennych warunkach (pandemia) i w związku z tym, od Władz Rady Dyscypliny Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie uzyskałam w drodze wyjątku pozwolenie na udostępnienie dzieła przed obroną doktoratu.

Pismo, decyzja z dnia 30.06.20 BRD/ 087/2020/IC
Przewodniczący Rady Dyscypliny
prof. Sławomir Ratajski

Danuta Karsten

Recklinghausen 09.05.2021